

Rolnummer 574
Arrest nr. 39/94 van 19 mei 1994

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, ingesteld door de n.v. Primeur.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters K. Blanckaert, H. Boel, Y. de Wasseige, G. De Baets en E. Cerexhe, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 28 juni 1993 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 29 juni 1993, heeft de n.v. Primeur, met maatschappelijke zetel te Sint-Eloois-Vijve, Schoendalestraat 221, beroep ingesteld ertoe strekkende in de bijlage A bij het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 alsmede in de bijlage B bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals ingevoegd door artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, de cijfers « 0.82/1/1 », respectievelijk « 0.96/1/1 » betreffende de sector « 30/ Aardappelverwerkende nijverheid » te vernietigen.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 29 juni 1993 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 6 augustus 1993 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 12 augustus 1993.

De Vlaamse Regering, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel, heeft een memorie ingediend bij op 23 september 1993 ter post aangetekende brief.

Van die memorie is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 1 oktober 1993 ter post aangetekende brieven.

Verzoekster heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 28 oktober 1993 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 6 december 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 28 juni 1994.

Bij beschikking van 20 januari 1994 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 8 februari 1994.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 20 januari 1994 ter post aangetekende brieven.

Op de terechtzitting van 8 februari 1994 :

- zijn verschenen :

- . Mr. C. De Wolf, advocaat bij de balie te Kortrijk, voor verzoekster;
- . Mr. S. Lust, advocaat bij de balie te Brugge, *loco* Mr. P. Van Orshoven, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Regering;
- hebben de rechters-verslaggevers K. Blanckaert en E. Cerexhe verslag uitgebracht;
- zijn de advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepalingen*

Het beroep strekt tot vernietiging van de saneringscoëfficiënten, wat de aardappelverwerkende nijverheid betreft, voor het berekenen van de vuilvracht op grond waarvan de heffing op de waterverontreiniging in het Vlaamse Gewest wordt bepaald.

Die heffing wordt vastgesteld overeenkomstig hoofdstuk III*bis* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Dat hoofdstuk, getiteld « Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging », bestaat uit de artikelen 35*bis* tot en met 35*octies decies*, zoals ingevoegd bij artikel 69 van het decreet van de Vlaamse Raad van 21 december 1990 en vervangen bij artikel 44 van het decreet van de Vlaamse Raad van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992.

Krachtens artikel 35*bis*, § 1, is de Vlaamse Milieumaatschappij belast met de vestiging, de inning en de invordering van de heffing op de waterverontreiniging. Als een aan de heffing onderworpen heffingsplichtige wordt beschouwd, elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet of op dit grondgebied over een eigen waterwinning heeft beschikt of op dit grondgebied water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water (artikel 35*bis*, § 3).

Het bedrag van de heffing (factor H) wordt overeenkomstig artikel 35*ter* bepaald door vermenigvuldiging van de vuilvracht (factor N) met het eenheidstarief voor de heffing (factor T) : $(H = N \times T)$.

De artikelen 35*quater*, 35*quinquies* en 35*septies* bepalen voor de onderscheiden categorieën van belastingplichtigen de wijze waarop de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden (factor N) wordt berekend, ofwel op basis van waterverbruik (artikel 35*quater*), ofwel op basis van meet- en bemonsteringsresultaten (artikel 35*quinquies*), ofwel op basis van omzettingcoëfficiënten (artikel 35*septies*). In de laatste twee gevallen wordt telkens de vuilvracht, veroorzaakt door de lozing van zuurstofbindende en zwevende stoffen (N1), zware metalen (N2) en nutriënten (N3), uitgedrukt in vervuilingseenheden, in aanmerking genomen. Artikel 35*sexies* bepaalt de berekening van de vuilvracht van het gebruikte oppervlaktewater die in mindering mag worden gebracht ingeval het afvalwater geheel of gedeeltelijk afkomstig is van het gebruik van oppervlaktewater.

Op de factoren N1, N2 en N3 worden respectievelijk de coëfficiënten k1, k2 en k3 toegepast. Die coëfficiënten zijn in beginsel alle gelijk aan 1, behalve voor de heffingsplichtigen die zijn aangesloten op het openbaar hydrografisch net, zoals bedoeld in artikel 1 van de voormelde wet van 26 maart 1971, en die bovendien beschikken over een milieu- respectievelijk lozingsvergunning voor lozing op het openbaar hydrografisch net. In dit laatste geval gelden de coëfficiënten vermeld in de tabel opgenomen als bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971. Die coëfficiënten zijn gelijk aan of lager dan 1, en geven in laatstgenoemde hypothese aanleiding tot vermindering van de vuilvracht.

De bijlage 2 werd aan de wet van 26 maart 1971 toegevoegd bij artikel 69, § 2, van het decreet van de Vlaamse Raad van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991. Zij bevatte oorspronkelijk een lijst van activiteitensectoren en de vermelding van de waarden k1, k2 en k3 die voor die sectoren gelden. Sector 29 was een restcategorie, die voor de niet hoger vermelde activiteiten de waarden op 1 (k1), 1 (k2) en 1 (k3) vaststelde. Bij het arrest nr. 59/92 van 8 oktober 1992 heeft het Hof de desbetreffende woorden van de bijlage (« 29/ niet hoger vermelde activiteiten/ 1/1/1 ») vernietigd « in zoverre zij toepasselijk zijn op activiteiten die het voorwerp uitmaakten van sectorile lozingsvoorwaarden die in minder strenge zin afwijken van de algemene voorwaarden, krachtens het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen van regenwater ».

Overeenkomstig artikel 45, § 2, van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 werd voormelde bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging vervangen door een nieuwe bijlage 2.

Voormelde bijlage 2 is inmiddels opnieuw vervangen bij artikel 22, § 1, van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 1992). Naar luid van voormeld artikel heeft die paragraaf uitwerking met ingang van 1 januari 1992.

Als bijlage A bij dat decreet is een « bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging » opgenomen « ter vervanging van bijlage 2 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 ». In die bijlage wordt onder nr. 30 de « aardappelverwerkende nijverheid » vermeld, met als saneringscoëfficiënten 0,82, 1 en 1.

Als bijlage B bij datzelfde decreet is een « bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging » opgenomen, waar onder nr. 30 de « aardappelverwerkende nijverheid » wordt vermeld met als saneringscoëfficiënten 0,94, 1 en 1.

De bijlage 2 bij de voormelde wet van 26 maart 1971, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, wordt met ingang van 1 januari 1991 en tot 31 december 1991 vervangen door de bijlage bij het decreet van de Vlaamse Raad houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 1993). De artikelen 35 tot en met 42 van dat decreet brengen nog verscheidene wijzigingen aan in hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971.

IV. *In rechte*

- A -

Het verzoekschrift van de n.v. Primeur

A.1.1. Na te hebben herinnerd aan de antecedenten met betrekking tot de bijlage 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, betoogt de n.v. Primeur dat de nieuwe regeling een niet-gerechtigde ongelijke behandeling tussen de verschillende sectoren inhoudt die de verzoekende partij, die behoort tot de sector van de aardappelverwerkende nijverheid, ernstig benadeelt.

A.1.2. De verzoekende partij doet opmerken dat de saneringscoëfficiënten schommelen tussen 0,005 en 1, waarbij bepaalde oppervlaktewaterlozers aanspraak kunnen maken op een gemiddelde vermindering van de heffingsbasis met 87,5 %, terwijl andere slechts recht hebben op een zeer beperkte of helemaal geen vermindering. De n.v. Primeur klaagt aan dat niet is toegelicht op basis van welke elementen de k1-waarde voor de aardappelverwerkende nijverheid voor 1992 op 0,82 is vastgesteld.

Volgens de auteur van het verzoekschrift wordt naar het probleem van de ongelijke behandeling uitdrukkelijk verwezen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van het thans bestreden decreet waarin is vermeld dat voor de aanpassing van de factoren k1 en k3 een gedifferentieerde aanpak werd gevolgd, terwijl de decreetgever het volledige stilzwijgen bewaart over de redenen voor die gedifferentieerde aanpak.

A.1.3. Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat niet alleen de wijze van vaststelling van de saneringscoëfficiënten per sector, maar ook de wijze van vaststelling ervan in de tijd een discriminatie teweegbrengen.

De n.v. Primeur verklaart dat de saneringscoëfficiënten beogen tot 1995 een aanvullende saneringsperiode te verlenen en dat de afbouw van de coëfficiënten voor alle betrokken sectoren gelijkmatig zou moeten geschieden, hetgeen evenwel niet het geval is.

De verzoekende partij doet opmerken dat de coëfficiënten k1 en k3 voor de produktie van gelatine en osseïne (rubriek 15) werden verlaagd van 0,6 tot 0,2 terwijl voor de meststoffenfabrieken bij lozing in brak water (rubriek 8) alle coëfficiënten ongewijzigd bleven. Hieruit blijkt volgens de auteur van het verzoekschrift dat bepaalde heffingsplichtigen de mogelijkheid hebben om milieu-investeringen te verrekenen door een verlengde toepassing van zeer voordelige saneringscoëfficiënten. De n.v. Primeur acht zich ernstig benadeeld nu zij geen lagere milieuheffing kan genieten hoewel zij eveneens aanzienlijke investeringen heeft gedaan met de bouw van een afvalwaterzuiveringsstation.

A.1.4. In het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift vraagt de n.v. Primeur om de voormelde redenen de vernietiging, wegens schending van de artikelen 6 en *bis* van de Grondwet, van de cijfers «0,82/1/1», respectievelijk «0,94/1/1» betreffende de sector «30/ Aardappelverwerkende nijverheid», zoals ingevoegd in de bijlage 2 bij het decreet van de Vlaamse Raad van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 en in de bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging door artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.

De memorie van de Vlaamse Regering

A.2.1.1. De Vlaamse Regering voert primair aan dat het beroep laattijdig is, omdat de verzoekende partij in werkelijkheid de saneringscoëfficiënten en hun onderlinge verhouding aanvecht zoals die reeds waren vastgesteld in de bijlagen bij het decreet van 21 december 1990.

A.2.1.2. Naar het oordeel van de Vlaamse Regering doet het huidige beroep overigens afbreuk aan het gezag van gewijsde dat aan het arrest van het Hof nr. 59/92 van 8 oktober 1992 toekomt. Het beroep dat tot het voormelde arrest leidde, was om grotendeels dezelfde redenen tegen de eerste bijlage gericht en werd slechts ingewilligd in zoverre geen saneringscoëfficiënten waren vastgesteld voor een aantal sectoren die soepelere sectoriële lozingsnormen hadden dan die van het algemeen lozingsreglement. De effectief opgenomen saneringscoëfficiënten zijn evenwel onaangeroerd gebleven.

A.2.1.3. Volgens de Vlaamse Regering is het beroep bovendien niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang, voor zover saneringscoëfficiënten worden betwist die niet op de verzoekende partij toepasselijk zijn.

A.2.2.1. Wat betreft de coëfficiënten die van toepassing zijn op de sectoren die aan de bijlage 2 werden toegevoegd, verwijst de Vlaamse Regering naar de parlementaire voorbereiding van de bestreden bepaling, inzonderheid naar de verantwoording van het amendement dat tot de uitbreiding van de bijlage 2 heeft geleid (*Gedr. St.*, VI. R., B.Z. 1992, nr. 235/6, p. 4). Bijkomend wordt verwezen naar een nota van de Vlaamse Milieumaatschappij die als overtuigingsstuk bij de memorie is gevoegd.

Uit die gegevens blijkt volgens de Vlaamse Regering dat alles in het werk is gesteld om het arrest nr. 59/92 van het Hof in acht te nemen. Voor de toegevoegde sectoren zijn net dezelfde principes gebruikt als voor die waarvan de saneringscoëfficiënten reeds in bijlage 2 waren opgenomen, zodat er naar het oordeel van de auteur van de memorie geen sprake is van enige ongelijke behandeling.

A.2.2.2. Wat betreft de saneringscoëfficiënten voor de sectoren die reeds in de voorheen geldende bijlage 2 waren opgenomen, is het beroep volgens de Vlaamse Regering, indien het al ontvankelijk zou worden verklaard, alleszins ongegrond. In de memorie wordt betoogd dat de aanpassing van de coëfficiënten voor die sectoren voor 1992 en 1993 op weloverwogen en verantwoorde wijze is geschied.

De memorie van antwoord van de verzoekende partij

A.3.1.1. Wat de exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid betreft, repliceert de n.v. Primeur dat zij pas een belang heeft verkregen om de onderlinge verhouding tussen de saneringscoëfficiënten aan te vechten sinds de sector waartoe zij behoort aan de bijlage is toegevoegd en dat het beroep in ieder geval minder dan zes maanden na de bekendmaking van de bestreden norm is ingesteld.

A.3.1.2. De verzoekende partij betoogt verder dat het beroep geenszins afbreuk doet aan het gezag van gewijsde dat aan het arrest van het Hof nr. 59/92 van 8 oktober 1992 toekomt. Aangezien bij dat arrest de bestaande saneringscoëfficiënten gedeeltelijk werden vernietigd, kan volgens de n.v. Primeur bezwaarlijk worden gesteld dat het voormelde arrest die coëfficiënten onaangeroerd heeft gelaten.

A.3.1.3. Wat het belang betreft, preciseert de verzoekende partij dat zij wel degelijk de saneringscoëfficiënten betwist die op haar van toepassing zijn, en wel in zoverre zij daarbij op onrechtvaardige wijze wordt benadeeld ten aanzien van andere, vergelijkbare categorieën van heffingsplichtigen.

A.3.2. Ten gronde doet de verzoekende partij gelden dat uit de gegevens die de Vlaamse Regering verstrekt nog altijd niet kan worden opgemaakt of voor alle sectoren in de bijlage de aangevoerde beginselen voor de vaststelling van de saneringscoëfficiënten ook eenvormig en juist zijn toegepast, inzonderheid voor de sector van de aardappelverwerkende nijverheid.

Wat betreft de door de Vlaamse Regering gegeven verantwoording van de gedifferentieerde aanpak van de onderscheiden sectoren, repliceert de n.v. Primeur dat de decreetgever is afgeweken van het beginsel dat de heffing uitsluitend wordt vastgesteld op basis van de werkelijke verontreiniging door lozingen in het voorafgaande jaar, en dat daarentegen voor bepaalde heffingsplichtigen rekening is gehouden met milieu-investeringen.

De verzoekende partij besluit dat de decreetgever, door bepaalde van die sectoren de mogelijkheid te verlenen tot het verrekenen van investeringen voor de beperking van de vervuiling aan de bron, hetzij door de toekenning van saneringscoëfficiënten die verhoudingsgewijze gunstiger zijn dan die welke worden toegekend aan andere sectoren die zich in gelijkwaardige omstandigheden bevinden, hetzij door de verlengde toekenning van voornoemde saneringscoëfficiënten, hetzij door een combinatie van beide, een onderscheid heeft ingevoerd dat strijdig is met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet.

- B -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

Ten aanzien van de exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid

B.1.1. De Vlaamse Regering voert aan dat de oorspronkelijke saneringscoëfficiënten en hun onderlinge verhouding, zoals bepaald in de bijlage 2 die is ingevoegd bij decreet van 21 december 1990, worden aangevochten.

B.1.2. Artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalt dat de termijn van zes maanden voor het instellen van een beroep tot vernietiging ingaat op de datum van bekendmaking van de bestreden bepaling.

De bestreden bepaling is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 29 december 1992. Het beroep, dat werd ingesteld op 28 juni 1993, is niet gericht tegen bepalingen die meer dan zes maanden voordien waren bekendgemaakt.

De door de Vlaamse Regering aangevoerde exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid moet worden verworpen.

Ten aanzien van de exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens miskennis van het gezag van gewijsde

B.2.1. De Vlaamse Regering is van oordeel dat het huidige beroep bij het Hof niet ontvankelijk is, gelet op het gezag van gewijsde dat aan het arrest nr. 59/92 van 8 oktober 1992 toekomt.

B.2.2. De vernietiging die door het Hof is uitgesproken bij het voornoemd arrest had geen betrekking op de saneringscoëfficiënten voor de activiteiten die nominatief in bijlage 2 (gewijzigd bij het aangevochten decreet) bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging waren vermeld, doch op de « niet hoger vermelde activiteiten ».

De rechtsvraag die het voorwerp van onderhavig beroep uitmaakt, betreft de onderlinge verhouding tussen de saneringscoëfficiënten voor de aardappelverwerkende nijverheid vermeld onder nr. 30 van de huidige bijlage 2 bij de voormelde wet, en die voor de andere in die bijlage vermelde activiteiten. Die vraag is niet beslecht bij het arrest nr. 59/92, ook niet in zoverre dat het beroep voor het overige werd verworpen.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens miskenning van het gezag van gewijsde moet worden verworpen.

Ten aanzien van de exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gemis aan belang

B.3.1. De Grondwet en de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof vereisen dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep tot vernietiging instelt doet blijken van een belang. Van het vereiste belang doen slechts blijken de personen wier situatie door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig zou kunnen worden geraakt.

B.3.2. De n.v. Primeur exploiteert een bedrijf dat in het Vlaamse Gewest water loost en derhalve met toepassing van artikel 35bis, § 1, 3°, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging onderworpen is aan de heffing bedoeld in artikel 35ter van diezelfde wet.

De verzoekende partij betwist niet dat zij heffingsplichtig is. Zij voert aan dat de sector van de aardappelverwerkende nijverheid waartoe zij behoort gediscrimineerd wordt ten opzichte van de andere sectoren die zijn vermeld in bijlage 2 bij de voormelde wet van 26 maart 1971, zoals gewijzigd bij het bestreden artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992.

Die bijlage bevat een lijst van activiteitensectoren met vermelding van de saneringscoëfficiënten die voor die sectoren gelden. Die coëfficiënten zijn gelijk aan of lager dan 1 en geven in de laatste hypothese aanleiding tot vermindering van de heffing.

B.3.3. In geval van vernietiging van de saneringscoëfficiënten die in de rubriek nr. 30 zijn bepaald, zou de decreetgever ertoe genoodzaakt zijn een maatregel te nemen waarbij de sector waartoe de verzoekende partij behoort, niet langer gediscrimineerd wordt ten opzichte van de andere in bijlage 2 van de wet van 26 maart 1971 opgenomen sectoren. De verzoekende partij heeft dan ook het vereiste belang om de vernietiging van die coëfficiënten te vorderen.

Ten gronde

B.4.1. Paragraaf 1 van het bestreden artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 vervangt, met ingang van 1 januari 1992, de bijlage 2 bij het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 door de bijlage A bij het eerstgenoemde decreet.

De verzoekende partij vordert de vernietiging van de cijfers «0,82/1/1 » die in voormelde bijlage A zijn vermeld voor de sector « 30/ Aardappelverwerkende nijverheid ».

B.4.2. Paragraaf 2 van het bestreden artikel 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 vervangt, met ingang van 1 januari 1993, de bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gewijzigd bij het voormelde decreet van 25 juni 1992, door de bijlage B bij het eerstgenoemde decreet.

De verzoekende partij vordert de vernietiging van de cijfers «0,94/1/1 » die in voormelde bijlage B zijn vermeld voor de sector « 30/ Aardappelverwerkende nijverheid ».

B.4.3. Als enig middel wordt de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vroegere artikelen 6 en 6bis) aangevoerd. Het klaagt aan dat het decreet voor andere sectoren die zich in vergelijkbare omstandigheden bevinden met die van de aardappelverwerkende nijverheid,

verhoudingsgewijze gunstiger saneringscoëfficiënten bepaalt of zonder verantwoording in een verlenging van de toekenning van gunstige coëfficiënten voorziet.

B.5. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.6.1. De milieuheffing op de waterverontreiniging beoogt, aan de ene kant, een beperking van de vervuiling van het water en, aan de andere kant, de financiering en verdeling van de geldelijke lasten ten gevolge van de milieuvervuiling, volgens het beginsel « de vervuiler betaalt ».

B.6.2. Voor bepaalde categorieën van ondernemingen waarvoor sectoriële lozingsvoorwaarden waren vastgesteld die voor hen in gunstige zin afweken van de algemene lozingsnormen, heeft het decreet bij wijze van overgangsmaatregel de zogenaamde saneringscoëfficiënten - k1, k2 en k3 - bepaald die een vermindering van de heffing teweegbrengen in zoverre zij kleiner zijn dan 1.

B.6.3. Het komt de decreetgever toe de overgangsmaatregelen van de door hem aangenomen regelingen vast te stellen en, ten deze, in verminderingen te voorzien die met name rekening houden met de vaststelling dat soepelere sectoriële lozingsvoorwaarden werden bepaald voor bepaalde sectoren naargelang van de stand van de ontwikkeling van de zuiveringstechnologie.

Zodoende moet de decreetgever evenwel de door hem aangewende criteria op gelijke wijze toepassen ten aanzien van alle sectoren die zich ten opzichte van de ter beoordeling staande maatregel en het nagestreefde doel in een gelijkwaardige situatie bevinden.

B.6.4. Uit de parlementaire voorbereiding van het bestreden decreet blijkt dat zowel bij de activiteiten die reeds vanaf het begin nominatief in bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 waren

opgenomen als die welke door de bestreden bepaling eraan zijn toegevoegd, bij de bepaling van de saneringscoëfficiënten (de zogenaamde k-waarde) rekening is gehouden met de afwijking die bestaat tussen de sectoriële lozingsvoorwaarden van de betrokken activiteiten en de algemene lozingsnormen (zie *Gedr. St.*, VI. R., B.Z. 1992, nr. 235/6, p. 4). Die afwijking is het resultaat van een breuk waarvan de teller de door de algemene voorwaarden toegestane vuilvrachten weergeeft, en de noemer de door de sectoriële voorwaarden toegestane vuilvrachten. Daaruit volgt dat hoe groter de afwijking is tussen de sectoriële norm en de algemene norm, hoe kleiner de breuk is en, bijgevolg, hoe kleiner de saneringscoëfficiënt. Die werkwijze is in overeenstemming met het doel van de decreetgever om sectoren die vóór de invoering van de heffing een afwijkende regeling genoten, ertoe in staat te stellen in een overgangperiode de technische maatregelen te nemen om de hogere toegelaten lozingswaarden te reduceren.

Eveneens in overeenstemming met die doelstelling en meer bepaald de wens om de overgangperiode tegen 1995 af te bouwen, is voorzien in een geleidelijke verhoging van de coëfficiënten. Als objectieve maatstaf heeft het decreet zowel voor de oorspronkelijke als de toegevoegde sectoren van de bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 een jaarlijkse verhoging vastgesteld van twee vijfde van het verschil tussen de oorspronkelijk berekende k-waarde en de waarde 1.

De verzoekende partij betwist niet dat de verhouding tussen de sectoriële en de algemene lozingsnormen een objectief criterium is dat relevant is voor de voormelde doelstelling. Zij voert evenmin aan dat het beginsel dat een grotere afwijking ten aanzien van de algemene lozingsnormen aanleiding geeft tot een kleinere saneringscoëfficiënt terzijde zou zijn geschoven voor de sector waartoe zij behoort.

Dat de saneringscoëfficiënten belangrijke verschillen vertonen, is het gevolg van de toepassing van de vooropgestelde criteria op de concrete sectoren. Die criteria schenden dus, op zich beschouwd, niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vroegere artikelen 6 en *6bis*).

B.6.5. Indien de decreetgever voor bepaalde activiteiten weliswaar is afgeweken van de beginselen die hij zelf had vooropgesteld, dan is dat omdat hij van oordeel was dat bepaalde omstandigheden en situaties dergelijke afwijkingen verantwoordden.

Ten deze blijkt uit het onderzoek van het dossier niet dat de decreetgever zich zou hebben laten leiden door overwegingen die steunen op een dermate kennelijk onredelijke beoordeling dat deze door het Hof zou moeten worden afgekeurd.

Het enig middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 19 mei 1994.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

L. De Grève